

Goig de la Mare de Déu del Roser

Cabrera de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Capella de Can Bartomeu
Alçada: 143

Coordenades:

Latitud: 41.53111
Longitud: 2.39127
UTM Est (X): 449218
UTM Nord (Y): 4597897

Classificació

Número de fitxa 08029 - 123
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1951
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Titular: Centre de Lectura de Reus
Fitxes associades:
[Can Bartomeu](#)
Autoria de la fitxa Marc Guàrdia i Llorens
Data de registre de la fitxa: dl., 22/08/2016 - 02:00

Descripció

Goig dedicat a la Mare de Déu del Roser, que es canten a la Capella de la Casa Bartomeu del terme de Cabrera de Mar. Es tracta d'un text de caire religiós dedicat a la Verge del Roser. Com en la majoria dels casos se'n desconeix l'autoria, i la melodia de la música que acompanyava el text, però devem la impressió a Antoni Malats. Es tracta d'un full de 17,5 x 12,5 centímetres, amb la característica orla vegetal que emmarca el quadre del text. El text està encapçalat per una imatge de la Mare de Déu envoltada de sengles poms de roses. La tornada del text, en alusió a la casa on es cantaven aquest goig fa: "Puix Déu Pare us ha escollida / per ser Mare del fill seu / Sant Roser treieu florida / al vell mas can Bartomeu".

Observacions:

Es conserva una còpia d'aquest Goig dins la Col·lecció de Goigs del fons Enric Prats i del Centre de Lectura de Reus. Malgrat estar catalogat com d'autoria desconeguda, coneixem un altre goig igual, de l'any 1957, que se li coneix autoria, concretament de Josep Miralles Brillas.

Imatge extreta de Biblioteca Digital del Centre de Lectura de Reus, consulta 2 juny de 2016, <http://bd.centrelectura.cat/items/show/7150>.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, santes, la Mare de Déu o Crist i tradicionalment es canten en les festivitats religioses. És habitual que presentin dues parts ben diferenciades, on a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

Cal cercar la tradició dels goigs en la representació dels misteris medievals. És conegut que la primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i es canten actualment cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), de potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arreglades també durant aquest període.

Bibliografia

Desconegut, "Goigs de la Mare de Déu del Roser que es canten a la Capella de la Casa Bartomeu del terme de Cabrera de Mar, Bisbat de Barcelona. ", Biblioteca Digital del Centre de Lectura de Reus, consulta 2 juny de 2016, <http://bd.centrelectura.cat/items/show/7150>.

GOIGS
Mare de Déu
que es canten a
Casa Bartomeu
Cabrera de Mar

de la
del ROSER
la Capella de la
del terme de
Bisbat de Barcelona

ENTRADA

*Paix son Mare benida
que ens heu dut el Fill de Déu:
Sant Roser, tresor florida
al vell mas cós Bartomeu.*

*Prop del poble de Cabrera,
ben obert de casa al mar,
nostre mas senti fal·lera
de tant veure un altar,
des d'un, sempre amorós,
de Mistressa i Mare ens feu.*

*Veuu els murs, felices de gestos,
del castell de Barriac,
en els nostres dols i festes
hem sentit vostre afalac.
Prop de Vós dolça és la vida
i el doler ac'us la cels lleu.*

*Si es agrada ésser pagesa,
també es plau la gent del mar,
per ço maduren la massa
i als vaisells els feu de far.
A llars clams pareu Foida
i les tempestes desfeu.*

*Nostres camps, nostres collites
són el vostre sangar posem;
coves grans, coves petites
cotes sa les conlem.*

*Dels senyors de guerra
bondadosos ens desferem.*

*Del cònjunt Plàstic
el Roser un plaer a Barriac,
i allà dita de l'estable
el Mestres d'artífex.*

*De la cuina, de Estreu crida,
el camí que n'és de breu!
Els maldors del Roser,
concepçió amb el bon vent,
pigarem dalt el calvari,
el vent de la Zorra del Cós.
La nostra letania unida
plorarà amb dolor molt greu.*

*Som als cels darrers misteris.
Mare i Fill han triomfat,
sobre els regnes i els imperis
el seu tron és exaltar,
Reina i Mare que ens convida
a acollir-los vosa seu.*

*El Roser és la cadena
que ens uneix a Déu i a Vós,
una anella és cada dena
que el foc de l'amor ha fos.
Ben forjada i ben polida,
quin sigan hi ha com el seu?*

*El Roser és millor fons
que no pas la de David,*

*que la branda amb fe pregons
vencerà el mal esperit.
D'etna fons l'embranchida
caure el fa a l'etern fren.*

*Ben sovint l'any del viure
el Roser ens fa viuent
amb la joia d'un sonnisme
o el filó d'un sentiment.
El d'alguns a l'altra vida
quan al món diguem l'adé.*

*Si del sant Roser vostre
n'escampem el dolc perfum
i a l'abric de cada sostre
d'aquest rós torna el costum,
nostre terra, menegada,
tenes de nos a Déu.*

*Amb l'olor d'aquestes roses
perfumes el nostre mas,
benieu les nostres coves
i als mala vents barreu el pas.
Quan tinguem una fallida
nostre forces Vós refes.*

TORNADA

*Paix Déu Pare no ha escollida
per ser Mare del Fill seu.
Sant Roser, tresor florida
al vell mas cós Bartomeu.*

¶ Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix.

¶ Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Concede nos famula tuam, quaesumus Domine Deus, perpetuo mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriosae beatæ Mariæ semper Virginis intercessionem, a peccatis liberari tristitia, et aeterna perfrui laetitia. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Ms. Antoni Maria. Per. cartellí l'any 1961

Facsimil de «goigs» de la col·lecció de Xmes. que edita cada any